

IN MEMORIAM

Mikola Krsta, poznat u Karaševu kao deda Ferička, preminuo je 31. siječnja ove godine u 102. godini života, a u nedjelju 2. veljače je bio pokopan u mjesnom groblju iz Karaševa.

On je zacijelo bio najstarija osoba iz karaševskih sela. Vlč. Đuređ Katić, župnik crkve Marijina uznesenja iz Karaševa, ne sjeća se da je u našem mjestu neka druga osoba živjela čitavo jedno stoljeće, a nije ni u analima naše župe naišao na podatke koji bi to potvrdili.

Deda Ferička je rođen 23. siječnja 1913. godine u pobožnoj obitelji, kao jedini sin oca Milje i mame Ekaterine. Živio je u doba Austro – Ugarske, svjetskih ratova, komunističke diktature i demokratske Rumunjske. Sve do kraja svog života stanovao je zajedno s unucima, prapracunucima, u istoj kući u kojoj je na početku prošlog stoljeća i rođen. Dvije kćerke su mu preminule sredinom prošlog desetljeća. Bio je čitav život veoma skroman i izrazito pobožan čovjek, a u Karaševu je godinama bio poznat kao najbolji vezač lajbera za karaševsku tradicionalnu nošnju.

Prije nešto više od godine dana, kada je deda Ferička ispunio stotu godinu života, obitelj mu je priredila veliko slavlje i obilat ručak za mnoštvo pozvanika, onako kako se dostoji za osobu koja je živjela čitavo jedno stoljeće. Tada je još uvijek bio bistra uma, izvrsnog vida i vjerujem da je takav i ostao sve dok ga Bog pozvao u nebo. 100. jubilej

deda Ferička je proslavio zajedno s obitelji, bližom rodbinom, susjedima i mnogim drugim sumještanima koji su ga došli posjetiti i čestitati. Povodom njegova stoljeća iskrene čestitke izrazio mu je knez karaševske općine Milja Radan, koji mu je došao čestitati zajedno s viciknezom Petram Njagulam, poklonivši mu u ime karaševske komande novčanu nagradu i priznalicu za jedno stoljeće života. I vlč. Đuređ Katić, naš župnik, posjetio je tog dana dedu Feričku, isto kao što je to napravio i vlč. Đuređ Patašan i mnogi drugi sumještani.

Za vrijeme obilnog ručka koji je bio priređen za sve pozvanike, svi prisutni su se složili da je to bilo prvi put da sudjeluju slavlju što ga slavi jedan stotogodišnjak.

Osobno sam dedu Feričku dobro upoznao početkom osamdesetih godina prošloga stoljeća, kada sam kao dječak ministrirao u crkvi Marijina uznesenja u Karaševu. Tada sam imao priliku izbliza upoznati njegovu časnu osobu, veliku pobožnost i prijateljski odnos prema svim svojim sumještanima. Nikad nije falio iz Svete mise. Posebno sam nastojao istaknuti upravo te vrline, jer one su u tim vremenima bile jako rijetke.

Pokoj mu duši i neka mu bude laka zemlja!

Ivan Dobra

UREDNIŠTVO:

ISSN KOD 1841-9925

Počasni glavni urednik: prof. Milja RADAN

Glavni urednik: Ivan DOBRA

Urednici: Lina TINKUL; Daniel LUKAČELA; Slavica-Marija MUSELIN; Marija LACKIĆ; Marija ĐURKICA

Tehnoredaktor: Zlatko Nikola URSUL

Fotoreporter i grafički dizajn: Ljubomir RADAN

Adresa: Carașova 22, Caraș-Severin, 327065 România

Telefon: 0040-255-232255; fax: 0040-255-232146

E-mail: zhrucr@gmail.com; hgredactia@gmail.com

Web: www.zhr-ucr.ro

REDACȚIA:

COD ISSN 1841-9925

Redactor principal onorific: prof. Mihai RADAN

Redactor principal: Ivan DOBRA

Redactori: Lina TINCUL; Daniel LUCACELA;

Slavița-Maria MUSELIN; Maria LAȚCHICI; Maria GIURCHIȚA

Tehnoredactor: Zlatko Nikola URSUL

Fotoreporter și designer: Liubomir RADAN

Adresa: Carașova 22, jud. Caraș-Severin, 327065 România

Telefon: 0040-255-232255; fax: 0040-255-232146

E-mail: zhrucr@gmail.com; hgredactia@gmail.com

Web: www.zhr-ucr.ro

U OVOM BROJU / ÎN ACEST NUMĂR:

SIMULAREA EVALUĂRII...

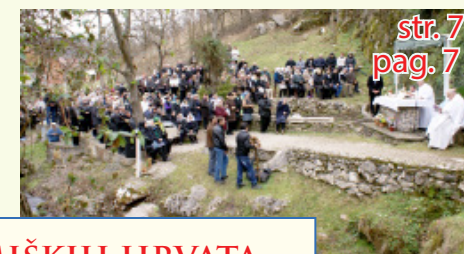
str. 3
pag. 3

SUSRET U...

str. 5
pag. 5

SVETA MISA...

str. 7
pag. 7

DVOJEZIČNO GLASILO KARAŠEVSKIH I TAMIŠKIH HRVATA
PUBLICAȚIE BILINGVĂ A UNIUNII CROAȚILOR DIN ROMÂNIA

Godina: XXI
Broj: 106.
Veljača 2014.
Anul: XXI
Nr.: 106
Feb. 2014

SJEDNICA KOORDINACIJSKOG ODBORA

Koordinacijski odbor Zajedništva Hrvata u Rumunjskoj sastao se 08. veljače u Središnjem Sjedištu iz Karaševa na svojoj prvoj ovogodišnjoj redovnoj sjednici.

nastavak na 2. str.

nastavak s 1 str.

SJEDNICA KOORDINACIJSKOG ODBORA

Glavne točke dnevnog reda odnosile su se na odobrenje računovodske bilance za prošlu godinu i odobrenje proračuna organizacije za godinu u tijeku. Unatoč tome, na sastanku se uopće nije diskutiralo o odobravanju predloženog proračuna za 2014. godinu i niti o odobrenju izvršenja prošlogodišnjeg proračuna jer je odmah na početku sastanka gospodin zastupnik Gera, inače član odbora, predložio da se ove točke dnevnog reda podvrgnu raspravi i eventualnom odobrenju Izvanredne konferencije, koja bi mogla biti sazvana uskoro, upravo u tu svrhu, poštujući statutarne odredbe o sazivanju ovog vrhunskog rukovodećeg tijela organizacije, na što je većina članova Koordinacijskog odbora i pristala.

Koordinacijski odbor ZHR-a nije iz raznih razloga niti u prošloj godini odobrio proračun organizacije, nakon dva zasjedanja u ožujku, jednog krajem travnja i jednog s kraja rujna. Mučne diskusije, beskonačne svađe i nepotrebne žučne rasprave između većine članova odbora, s jedne strane, i predsjednika organizacije, s druge strane, karakterizirale su kako prošlogodišnje sastanke tako i ovoga s početka veljače. I, kako to obično biva u ovakvim situacijama, nisu dovele do nikakvog rezultata.

Dio članova Koordinacijskog odbora podnijelo je prošle godine nadležnim odvjetništvima u Ričici i Temišvaru kaznenu prijavu protiv predsjednika organizacije, prof. Milje Radana, zbog sumnje u počinjenje kaznenih djela sukoba interesa i zloporabe položaja i ovlasti. Međutim, nakon iscrpne istrage, a na temelju utvrđenih činjenica i prikupljenih podataka, državno odvjetništvo u Temišvaru je utvrdilo da ne postoje osnovane sumnje ili razumne indicije da je predsjednik Zajedništva počinio kazneno djelo za koje ga se teretilo, odnosno sukob interesa te je slijedom ustanovljenog donio odluku o nepokretanju kaznenog postupka. Odluku o nepokretanju kaznenog postupka u predmetu zloporabe položaja i ovlasti donio je početkom ove godine i državno odvjetništvo u Ričici, kome je odvjetništvo iz Temišvara poslalo predmet radi kompetentnog riješenja. Dakle, **nije kriv**, izjasnilo se državno odvjetništvo (Parchet), inače samostalno i neovisno pravosudno tijelo dužno nadzi-

rati zakonitosti i ovlašteno u ime države i u interesu javnosti podignuti optužnicu pred sudskim tijelima protiv potencijalnog počinitelja kaznenih ili drugih kažnjivih djela. Inače, prijavu nadležnom državnom odvjetništvu može praktički podnijeti svaka fizička ili pravna osoba jer je u interesu države otkriti počinitelje kaznenih djela za koja se poduzima progon po službenoj dužnosti, ali isto tako, u slučaju odbačaja prijave, kako je to odlučeno u ovom predmetu, već se može govoriti o oštećenju neosnovano prijavljenoj osobi.

Riješenje nadležnih odvjetništava u ovom slučaju, prema kojima se kaznene prijave odbacuju kao neosnovane, trebalo bi deblokirati situaciju i kristalizirati stvari u relaciji Koordinacijskog odbora i predsjednika Zajedništva jer su u svojim odbačenim kaznenim prijavama protiv predsjednika organizacije članovi Koordinacijskog odbora naveli uglavnom iste optužbe koje su prošle godine jednoglasno invokirali prilikom odbijanja odobrenja proračuna. A prvenstveni zadatak, ili jedan od najvažnijih zadataka Koordinacijskog odbora, je upravo odobrenje proračuna organizacije koja ga je odabrala. Možda ne u formi koju je predložio predsjednik organizacije, možda s nekim sitnim ili drugačijim izmjenama, vjerojatno s nekim kompromisom u granicama zakona, ali ne i zahtjevima čije bi prihvaćanje prekoračilo granice zakona, kao što je, na primjer, zahtjev o transparentnosti plaća radnika ZHR-a.

Vrativši se sastancima Koordinacijskog odbora, najčešće invokirani razlog većine odbornika za odbijanje odobrenja proračuna, pored nepostojećeg sukoba interesa i nedo-

kazane zloporabe položaja i ovlasti, je netransparentnost plaća zaposlenika organizacije, optužba koja je u kaznenoj prijavi, pored mnogih drugih, figurirala pod zloporabom položaja i ovlasti. Ova optužba, o kojoj se inače bezuspješno raspravljalo tijekom svih gorenavedenih sastanaka Koordinacijskog odbora, odbijena je jednostavno u riješenju državnog odvjetništva, temeljem Članka 163 prema kojemu "Plaća je povjerljiva, poslodavac je obvezan poduzeti potrebne mjere za osiguranje povjerljivosti", istog, dakle, članka kojega su u prošlogodišnjim raspravama o transparentnosti plaća nebrojeno puta navodili i predsjednik, i računovodstvo organizacije.

O čemu je zapravo riječ? Odbornicima se čini, ili su pak sigurni, kako su fondovi namijenjeni plaćama pretjerano veliki, ali u tu svrhu ne traže smanjenje ukupnog fonda za pet, deset, pedeset ili ne znam koliko posto, kako bi to možda bilo primjereno zahtjevat. Oni zagovaraju javnu strukturu plaća, odnosno transparentnost primanja svakoga zaposlenika kako bi, po svemu sudeći, najprije ustanovili vrijednost doprinosa svakog djelatnika na radnom mjestu, a zatim i predložili ili pak kolektivno odlučili kome se imponira smanjiti primanja. Na taj bi se način, jednoglasna je većina odbornika, smanjila količina novčane svote namijenjene plaćama, a uštedeći bi se novci mogli investirati u druge svrhe. S druge strane, bilo bi odveć zanimljivo promatrati kako bi pojedini članovi Koordinacijskog odbora analizirali plaće nekih zaposlenika organizacije, no sad je to nemoguće jer je povjerljivost primanja zakonom zaštićena.

nastavak na 4 str.

NOV KAMENI ZID

Nakon što je prethodne godine podignut sjeverni dio kamenog zida koji okružuje crkvu Marijina uznesenja u Karaševu, ovih dana su u tijeku radovi za nastavak izgradnje istočnog dijela okružnog kamenog zida.

Riječ je o dijelu zida koji se proteže na mještanima poznatoj relaciji od križa pa sve do blizine doma Mikole Beula, inače člana karaševskog crkvenog vijeća.

Novi zid ima ukupnu dužinu od 70 metara i visinu od 1,70, a izgrađen je umjesto starog kamenog zida koji se na mjestima bio obrušio zbog dotrajalosti i starosti. Radove izvodi firma SC Waterfall SRL, sa sjedištem u Ričici, ista dakle firma koja je izgradila i sjeverni dio, a ukupna vrijednost ove investicije iznosi 36.000 leja.

Dio novčanih sredstava za dizanje zida osigurala je karaševska župa iz raznoraznih prihoda, a drugi dio karaševski vjernici i donatori. Nama bi bilo jako drago kada bi se ubuduće u izvođenje ovakvih radova

uključile i neke firme iz Karaševa, a u financiranje radova i neke institucije, kao na primjer Temišvarska biskupija, Karaš – severinska županija i dr.

Posebna zahvalnost pripada majstorima i radnicima građevinske firme SC Waterfall SRL za brzinu i kvalitetu izvedenih radova. Slično kao i sjeverni dio, novi kameni zid je armiran te zidan od bijelog kamena raznih dimenzija uz dodatak žbuke kojim je učvršćen. Razmaci između kamenja su besprijekorno ispunjeni mortom što već daje zidu uredan i lijep izgled i pruža zaštitu od mogućih prodiranja oborina.

Ivan Dobra

CĂMINUL CULTURAL CARAȘOVA

Directorul Căminului Cultural din Carașova înștiințează cetățenii comunei că în incinta Căminului se pot organiza nunți, botezuri, majorate, parastase și alte ceremonii. Căminul are în dotare mese și scaune pentru 300 de persoane, bucătărie cu toate utilitățile necesare, cazane pentru prepararea mâncării, cuptoare electrice, aragaz, chiuvetă, apă curentă, veselă completă și două frigidere mari.

Taxe:

- **nunți** – 800 de lei;
- **botez, majorate, cununie civilă** – 600 de lei;
- **pomeni, parastase, zile de naștere, diferite ceremonii** – 400 de lei;
- **baluri** – 300 de lei;
- **spectacole** - 150 de lei.

Nu se vor plăti taxe în situația în care Căminul Cultural din Carașova este participant sau colaborator în schimburi culturale cu alte instituții sau în organizări de discotecă pentru cetățenii din comună. Cererile pentru diferite evenimente pot fi depuse la

sediul Căminului Cultural la directorul instituției, Mihăilă Marian (Svirac). Programul de lucru este în zilele de Luni de la 8,00- 10,00 și Vineri de la 8,00-10,00. Date de contact: 0742775370.

Programul de funcționare al Căminului Cultural Carașova pentru activitățile cultural-sportive, șah, tenis, este zilnic între orele 20,30-22,30. În fiecare sâmbătă se va organiza

discotecă începând cu orele 20,30 – 23,30.

Alte propuneri în legătură cu activitățile culturale sau sportive cetățenii le pot iniția împreună cu directorul Căminului, în timp ce discuțiile pe tema respectivă pot fi dezbătute în fiecare duminică în sala de ședințe a Căminului Cultural începând cu ora 20,00.

Marian Mihăilă

MĂRȚIȘORUL - PRIMA ZI A PRIMĂVERII

Românii au un mod deosebit și original de a întâmpina prima zi a primăverii, oferind și primind mărtișoare, tradiție veche, care încă se mai păstrează, în ciuda valului de sărbători de import care nu au nici o legătură cu tradiția, spiritualitatea și cultura românească.

Astfel, la data de 1 Martie se celebrează Mărtișorul, una dintre cele mai cunoscute sărbători populare din țara noastră, care deși este ținută de toată lumea, puțini sunt cei care îi cunosc adevărata semnificație.

Deși nu se știe cu exactitate de când datează acest obicei, este cunoscut faptul că prima zi a primăverii era celebrată încă de acum aproximativ 8000 de ani, iar Mărtișorul își are originea în credințele și practicile agrare de atunci.

Mărtișorul este un calendar simbolic reprezentat de un șnur bicolour, care adună zilele, săptămânile și lunile anului în două anotimpuri, iarnă și vară, făcut cadou în prima zi din martie, ca simbol al reînnoirii timpului și al renașterii naturii, odată cu venirea primăverii, dar și al speranței, fiind dăruit celor dragi pentru a le aduce noroc și belșug. În general, femeile și fetele primesc mărtișoare și le poartă pe durata întregii luni, ca semn al sosirii primăverii. Mărtișorul este confecționat din două fire colorate alb și roșu, de care se prinde un obiect artizanal, pentru a fi dăruit fetelor și femeilor care îl poartă agățat în piept. Forma acestuia s-a schimbat în timp. La început mărtișorul era simbolizat printr-o monedă. Mai târziu apărea sub forma unor mici pietre de râu vopsite în alb și roșu înșirate pe o ață. Acum mărgelile frumos colorate, ceramica și florile le-au luat locul, dar, în ciuda modificărilor suferite, mărtișorul rămâne un simbol al primăverii, al revenirii la viață, care ne aduce optimism și credință. De-a lungul timpului, mărtișorul a fost și a rămas un talisman menit să poarte

noroc deoarece, de regulă, este oferit sau primit însoțit de urări de bine, sănătate și noroc.

Legenda spune că primul mărtișor ar fi fost tors de Baba Dochia, fiica lui Decebal, în timp ce urca la munte cu oile. Mărtișorul, format din două fire răsucite, de lână sau de mătase, alb și negru, mai apoi, alb și roșu, reprezintă, de fapt, unitatea contrariilor, vară-iarnă, cald-frig, lumină-întuneric.

În trecut, mărtișorul se purta la mână sau prins în piept, de la 1 martie până la data când se arătau semnele primăverii: cânta cucul, se întorceau păsările călătoare, înfloreau cireșii.

În zilele noastre, bănuțul purtător de noroc a dispărut, el fiind înlocuit cu diferite personaje din lumea desenelor animate, cu animăluțe din plastic sau din sticlă,

inimioare, fețe zămbitoare, pietricele frumos colorate sau orice poate atrage un cumpărător grăbit sau în pană de idei. Astăzi, ziua de 1 Martie e o adevărată comoară pentru comercianții ambulanți care își iau ochii cu fel și fel de "mărtișoare", fără a cunoaște însă adevărata legendă a tradiționalului mărtișor. Astfel, ziua de 1 Martie are o bogată încărcătură comercială, încărcătură care o depășește de multe ori pe cea tradițională.

Totuși, trecând peste partea comercială, putem spune că în zilele noastre, obiceiul este ca orice femeie (doamnă sau domnișoară) să primească un mărtișor. Orice bărbat care se respectă oferă șefei, colegei sau persoanei iubite un mărtișor, reprezentantele sexului frumos mândrindu-se în această zi cu mărtișoarele primite.

Maria Giurchița

Svakog zadnjeg utorka u mjesecu s početkom od 13:00, na TVR3 prikazuje se naša emisija na hrvatskom jeziku. Gledajte nas!

Svakog petka s početkom od 19:10, na frekvenciji 105,6 MHz-a Radio Ričice, emitira se naša emisija na hrvatskom jeziku. Slušajte nas!

SIMULAREA EVALUĂRII NAȚIONALE

Simularea Evaluării Naționale a elevilor de clasa a VIII-a s-a desfășurat în perioada 18-20 februarie, iar cea a Bacalaureatului, la care vor participa în premieră și elevii de clasa a XI-a, va avea loc între 3 și 7 martie.

Scopul acestor simulări constă în familiarizarea elevilor cu severitatea unei evaluări naționale, respectiv a unui examen de bacalaureat național, precum și îmbunătățirea rezultatelor obținute de către elevii din învățământul preuniversitar la finalul studiilor gimnaziale sau liceale.

Elevii de clasa a VIII-a au fost evaluați din materia parcursă până la data susținerii testului. Elevii de clasa a XI-a, care vor simula pentru prima dată bacalaureatul, vor susține doar două probe, română și matematică/istorie, de asemenea din materia parcursă până la data susținerii testului. De altfel, anul acesta

elevii au susținut pentru prima dată simulări la nivel național pentru Evaluarea Națională, simulările desfășurându-se în toate școlile gimnaziale din țară la aceeași dată și oră, iar elevii au avut de rezolvat aceleași subiecte.

Disciplinele la care s-a organizat simularea Evaluării Naționale pentru elevii clasei a VIII-a, în anul școlar 2013-2014, au fost Limba și literatura română (18 februarie), Matematică (19 februarie) iar Limba și literatura maternă – pentru elevii aparținând minorităților naționale care au urmat cursurile gimnaziale în limba maternă (20 februarie). Afișarea rezultatelor este programată pentru data de 7 martie.

Disciplinele la care se va organiza simularea probelor scrise ale examenului de bacalaureat pentru clasele a XI-a și XII-a, în anul școlar 2013-2014 sunt Limba și literatura română (3 martie), Limba și literatura maternă (4 martie), Proba obligatorie a profilului (5 martie). Doar pentru elevii

claselor a XII-a, proba la alegere a profilului și specializării va avea loc în 7 martie. Toate probele sunt scrise, iar rezultatele vor fi afișate pe 14 martie.

Simulările la clasa a VIII-a au fost organizate întocmai ca la examenul din vară: elevii au stat câte unul în bancă, au avut doi supraveghetori în sală, coli speciale

rea adoptării unor măsuri pentru îmbunătățirea performanțelor școlare, rezultatele vor fi analizate la nivelul fiecărei unități de învățământ, prin discuții individuale cu elevii, dezbateri la nivelul clasei, ședințe cu părinții, precum și la nivelul consiliului profesoral. Astfel, profesorii de la clasă își vor da seama de nivelul elevilor, unde

au probleme și ce trebuie să recupereze. De asemenea, rezultatele vor oferi și o imagine de ansamblu a rezultatelor pe care le vor avea elevii la examenul din vară.

Examenul propriu-zis de Evaluare Națională 2014 începe pe 23 iunie și va fi supravegheat video, iar camerele vor fi instalate și în sălile în care se descarcă subiectele, precum și în sălile în

care se corectează lucrările scrise. Rezultatele examenului de la finalul clasei a VIII-a contează pentru admiterea la liceu. Începând din acest an, pentru admiterea la liceu, notele la examenele naționale reprezintă 75% (față de 50% cât a fost până acum) din media de admitere la liceul dorit. Ministerul Educației a decis ca începând din 2014 media de admitere se calculează ca medie ponderată între media generală la evaluarea națională susținută de absolvenții clasei a VIII-a, care are o pondere de 75%, și media generală de absolvire a claselor V-VIII, care are o pondere de 25% în calculul mediei de admitere. Decizia a fost luată în urma rezultatelor slabe de la Evaluarea Națională 2013, care „au relevat diferențe notabile între mediile, mai mari, obținute de elevi în școală, pe parcursul gimnaziului, și mediile, mai mici, obținute de aceștia la Evaluarea Națională” a explicat Ministerul Educației.

Fiecare lucrare va fi evaluată de o echipă de 2 profesori, iar echipele de evaluatori au fost stabilite prin tragere la sorți. În cazul înregistrării unor diferențe mai mari de 1 punct între cei doi evaluatori, ei vor analiza în prezența președintelui de comisie modul de acordare a punctajelor și vor cădea de acord asupra notei finale.

Rezultatele obținute de elevi la simularea evaluării naționale și la simularea probelor scrise ale examenului de bacalaureat nu vor fi trecute în catalog. În vede-

Maria Giurchița

KAKO OPROSTITI?

Stanje mržnje i neprijateljstva je nenormalno. U starim kulturama ljudi su tražili izlaz u izjednačavanju zla i mržnje.

To je onaj zakon 'oko za oko, zub za zub'. Taj zakon je star ali s vrlo visokim nivoom pravednosti. Treba priznati da se osveta događa puno radikalnije: na jednu nepravdu riječ reče se više uvredljivih riječi, za jedno oko skida se glava.

Tako se događaju zločini protiv čovječanstva. To je kad se ne ubija samo vojnike nego sve one koji su im rodbina. Kad je pitanje odnosa prema zlu onda ne vrijedi poslovice da se klin izbija klinom.

Zlo se ne dokida zlom nego se samo povećava. Potrebno je postati svjestan ove istine. Potrebno je u sebi imati ljubav da bi se moglo nadići sukobe i zlo.

Tko je postao prebivalište Boga, u kome je 'proradila' ljubav (i malo pamet) taj nema neprijatelje! Razlikuje grešnika i grijeh, zlo i zločinca. Svi mi i grešnici (počinjemo zlo) i pravednici (ljubimo dobro). Isusov poziv sve ljude poziva da se više otvore prema dobru, da ono dobro prije vide nego li zlo, onu Božju sliku koju ni grijeh nije porušio. Iz ovog stava proizlazi kršćansko neprihvatanje smrtno osude, kao ni bilo koje drugo ubojstvo. Život ljudski nadilazi kompetenciju drugih ljudi, pa i samog nosioca života.

Da bi čovjek ljubio i 'neprijatelja' nužno je da u sebi nađe tome 'razlog'. Neke daje i Isus razlog: dobrota Božja prema ljudima bez obzira

jesu li dobri ili zli. Sunce (izvor života) sije nad svima, kiša (također znak rasta života) pada na sve ljude. Nitko nije zaslužio da ga se voli.

Možemo reći da je u sve ljude posijano sjeme ljubavi, a ljudi mogu to sjeme prigušiti da ne izraste i ne donese plod. Vuku je naravno da grize, ali zato to nije naravno 'kultiviranom' čovjeku. Tako isto je normalno mrziti neprijatelja na 'nižoj razini naravi', ali je također normalno i opraštanje onome tko je kršten i dobar.

Zar tako ne čine i pogani, isto istim... Ljubiti, prihvaćati (na duhovnoj razini) neprijatelja ni u kojem slučaju ne znači prekršiti pravdu i zaboraviti prostiju!

Ako se nekome oprašta time

ga se ne oslobađa da ispravi štetu, dapače, njemu ljubav omogućuje da ispravi svoje zlo i da otkloni čine koji su stvarali neprijateljstvo. Isusov je cilj da se od neprijatelja stvori prijatelj.

Kao što smo kao ljudi pozvani da se kultiviramo, tako smo pozvani i da svoju narav oplemenimo, da ju uzdignemo iznad 'životinjske naravi' jer je naša narav prožeta duhom u kojem prebiva Bog. Ljudi su hram Božji, kako reče sv. Pavao. Nekada smo pobožniji prema kamenim hramovima i pjesmicama nego li prema živim hramovima, ljudima.

Govor je o duhovnoj ljubavi, a ne o emocionalnoj koja je trenutna i vrlo promjenjiva i kratka: sad te lam sad te nelam. Emocije se smire, a duh ostaje i ljubi. I u svim ljudima prepoznaje Božju sliku.

Dr. theol. Davor Lucacela

nastavak s 2 str.

Koordinacijski odbor ZHR-a se u principu svake godine sastaje u redovnim sjednicama jednom u svakom tromjesečju i još jednom ili dva puta prilikom izvanrednih sjednica. Tako je bilo i prošle godine kad su izvanredne sjednice bile sazvane u svrhu odobrenja proračuna organizacije. Aktualno ustrojstvo Koordinacijskog odbora bilo je izabrano prilikom VII. Zemaljske konferencije iz 4. lipnja 2011. godine, kad su tadašnji delegati s otvorenim glasovanjem i jednostavnom većinom validirali listu s kandidatima predloženih za članove ovog rukovodećeg tijela ZHR-a.

Na kraju bi se još moglo dodati kako su sastanci Koordinacijskog odbora otvoreni za javnost i unatoč

tome slabo posjećeni, jedino prisustvuju, uz zanemarljive iznimke, zaposlenici ZHR-a, čija je prisutnost inače obavezna, i dr. Milja Vataš, predsjednik lokalne organizacije iz Klokotiča i bivši član odbora, čija je prisutnost inače neobavezna.

Ivan Dobra

USKORO POČINJU OLIMPIJADE HRVATSKOG JEZIKA

Evo, na početku smo drugog semestra. Nakon kratkog odmora učenici su se vratili u školske klupe i ponovo prionuli na učenje.

Iako smo se posljednjih godina nekako već navikli slušati o krizi i nedostatku novca, ipak svake godine, unatoč krizi i svim nedostacima organiziraju se natjecanja iz hrvatskog jezika.

Do državnog natjecanja iz hrvatskog jezika, koje će se ove godine održati u razdoblju od 07. do 11. travnja u prelijepom gradu kulture lašiju, ima skoro nešto manje od dva mjeseca. Do državnog natjecanja, učenici moraju proći kroz lokalnu, pa županijsku i tek onda najbolji učenici idu na završnu, državnu fazu.

Osim krize koju smo već spomenuli, što konkretno znači manje financijskih fondova za organiziranje i odvijanje olimpijade, suočavamo se i sa sve manjim brojem učenika u našim školama. To je skoro automatski povuklo za sobom i smanjenje broja učenika koji će sudjelovati na državnoj razini. Prije par godina, na primjer 2009., na državno je natjecanje išlo otprilike 35 učenika naših škola. Ruku na srce, znamo da nisu baš svi bili za takvu fazu, no obzirom na mogućnosti koje su tada bile, smatrali smo da je to motivirajuće za naše učenike, motivirajuće u smislu da se više posvete učenju materinskog jezika, književnosti i kulture, ali i mogućnosti da upoznaju i druge gradove naše zemlje, učenike pripadnike drugih nacionalnih manjina što sve skupa doprinosi razvoju komunikacijskih i društvenih sposobnosti učenika.

Često je bilo raznih trzavica pri ocjenjivanju i dodjeli nagrada. Nerijetko su se neki učenici smatrali uskraćenima za koji bod, odnosno za bolju nagradu. Prigovora je bilo pogotovo na račun profesora, što je povuklo niz neugodnih situacija. No, očito se često zaboravlja da osim prava, svi imamo i dužnosti. Profesori poučavati a učenici učiti. Taj glagol učiti često zadaje glavobolje mladim generacijama. No dok je svijeta i vijeka bit će i učenja. Zapravo, učimo cijeli život. A kako onda ne bi pogotovo učili u školi?

Vratimo se prigovorima na račun profesora i spomenut ćemo da obično poslije svih natjecanja uvijek

je bilo nezadovoljnika koji bi rekli da nisu znali što sve moraju pripremiti, da im nije bilo jasno koja poglavlja i tako dalje.

Zato smo odlučili, nakon razgovora i susreta s profesorima hrvatskog jezika, objaviti u našim novinama glavne teme, koje učenici moraju pripremiti za županijski fazu, a onda i za nacionalnu fazu olimpijade hrvatskog jezika.

OSNOVNA ŠKOLA

GRAMATIKA

Za sedmi razred osnovne

škole:

REČENICA, VRSTE REČENICA NEZAVISNOSLOŽENE REČENICE (SASTAVNE, RASTAVNE, SUPROTNE, ISKLJUČNE, ZAKLJUČNE) DEFINICIJE, PRIMJERI, VEZNICI PREPOZNAVANJE SPOMENUTIH REČENICA U TEKSTU

Za osmi razred osnovne

škole:

NASTAJANJE RIJEČI (POSUĐIVANJE, PROMJENA VRSTE, PROMJENA OBLIKA); PODRIJETLO RIJEČI FRAZEMI GLASOVNE PROMJENE (SIBILARIZACIJA, PALATALIZACIJA, NEPOSTOJANO a) NARJEČJA HRVATSKOG

JEZIK

KNJIŽEVNOST (za sedmi i osmi razred)

Učenici će dobiti jedan tekst (odlomak iz književnog djela). Morat će odrediti:

VRSTU TEKSTA PRONAĆI STILSKE FIGURE PREPRIČATI TEKST ODGOVARATI NA POSTAVLJENJE PITANJA VEZANA UZ DOTIČNI TEKST

Također, postoji mogućnost da učenici pišu ESEJ na jednu od sljedećih tema: DOMOVINA, RODNI

KRAJ, LJUBAV, PRIRODA, POVIJEST, OBIČAJI.

U pisanju eseja, sastava posebno će se ocjenjivati: izražavanje, kreativnost, pravopis, korištenje stilskih figura, korištenje citata velikih svjetskih pisaca i filozofa.

SREDNJA ŠKOLA

Kako znamo, u srednjoj školi imamo samo književnost. U razgovoru s profesorima hrvatskog jezika i književnosti iz Dvojezične rumunjsko-hrvatske gimnazije u Karaševu, ove ćemo godine na olimpijadi imati samo učenike 9. i 11. razreda. Teme koje učenici moraju pripremiti sljedeće su:

HRVATSKI ROMANTIZAM (LJUDEVIT GAJ, PAVAO ŠTOOS, STANKO VRAZ, DIMITRIJA DEMETER, IVAN MAŽURANIĆ, MATIJA MAŽURANIĆ, PETAR PRERADOVIĆ). PROTOREALIZAM (AUGUST ŠENOJA)

REALIZAM (ANTE KOVAČIĆ, JOSIP KOZARAC, VJENCELAV NOVAK, EUGEN KUMIČIĆ).

TEKST NA PRVI POGLED, ODLOMAK IZ JEDNOG KNJIŽEVNOG DJELA u kojem će učenici morati: ODGOVARATI NA PITANJA POSTAVLJENA UZ TEKST

PISANJE ESEJA na jednu od sljedećih tema: ljubav, sloboda, nada, život.

Učenici moraju dobro poznavati spomenuta književna razdoblja, karakteristike, društveno-povijesni kontekst, glavne predstavnike, njihova glavna djela. I u radovima učenika srednjih škola posebno će se ocjenjivati: pravopis, korištenje stilskih figura, izražavanje, kreativnost.

ZA NACIONALNU, DRŽAVNU etapu, uz spomenuto gradivo, učenici će, u dogovoru sa svojim profesorima, pripremiti i gradivo koje su naučili u drugom semestru, do državne olimpijade. Mogu se dodati još teme iz: beletristike, članci iz novina, časopisa.

Obzirom da smo nabrojali teme koje učenici moraju pripremiti za olimpijadu, preostaje nam samo da im želimo dobro učenje i puno uspjeha.

Maria Lațchici

IARNA PE DUNĂRE!

La numai câteva zile după ce Moș Nicolae ne-a umplut ghetuțele cu daruri, am hotărât de comun acord cu bunul meu prieten Kantorul să ieșim împreună la un pescuit pe Dunăre, în speranța capturării câtorva șalăi pentru masa de Crăciun.

După îndelungi insistențe, l-am cooptat în echipa noastră și pe Koka Jelovac, altminteri un prieten comun din localitatea vecină Clocotici.

Zis și făcut, în data de 10 a lunii decembrie, o zi frumoasă cu mult soare, ne-am luat inima în dinți și am pornit cu mari speranțe spre marele fluviu. Am plecat dimineața la ora 4 din Carașova și ne-am îndreptat mai întâi spre Clocotici de unde l-am luat pe Jelovac, după care am pornit la drum, prima oprire fiind la brutăria din Grădinari, pentru a cumpăra pâine caldă și cafea. Cu o zi înainte de a purcede la drum, și acest lucru merită menționat, mi-am pregătit cu mare atenție ustensilele și momelile cu care urma să pescuim. Îi cunoșteam foarte bine pe tovarășii mei, ambii erau novici în ale pescuitului pe Dunăre și nu puteam să mă aștept la niciun ajutor din partea lor. Cei drept, Kantorul era un pescar înrăit, în ciuda faptului că nu mânca niciodată pește, numai că experiența a dobândit-o în mare parte capturând păstrăvi în apele de munte. Pescuitul pe Dunăre presupunea, totuși, altceva.

Cum drumul spre „locul faptei” era lung și anevoios, aveam nevoie de cel puțin două ore până la primul punct de pescuit, trebuia presărat, fără doar și poate, cu povești pescărești și vânătoarești, mai ales că doi dintre noi eram și membri vânători ai A.J.V.P.S. Caraș-Severin. Prima oprire de pescuit am făcut-o la Cozla, la granița dintre județele Caraș-Severin și Mehedinți, un loc unde eu personal am avut de-a lungul timpului cele mai bune rezultate la pescuitul șalăului. Ca momeală am folosit peștișori mici de pe Caraș, dar și schaduri și twistere din silicon de diferite mărimi și culori. Am bătut malul Dunării în sus și în jos, aproximativ 1 km în fiecare parte, însă, din păcate, fără nici un rezultat. Am decis să facem o pauză pentru a analiza mai bine situația, prilej cu care ne-am turnat fiecare o căniță cu ceai fierbinte, îmbunătățită, bineînțeles, cu țuică de prune din Carașova. De ceaiul astfel îmbunătățit ne-am bucurat doar eu și lalovaș pentru că cel de-al treilea, Kantorul, era de la bun început sacrificat

datorită faptului că trebuia să conducă mașina. Mi-a părut rău de el, cu atât mai mult cu cât îi cunoșteam înclinațiile spre licoarea lui Bachus, astfel că i-am îmbunătățit și lui ceaiul, însă numai cu zeamă de lămâie. După un timp am schimbat locul de pescuit, însă și acolo la fel, nici un rezultat. Și cum se apropia ora prânzului am decis să facem focul și să punem ceaul în acțiune. Toate bune și frumoase, însă lemn de foc ia-l

de unde nu-i. Am avut noroc cu o persoană mai în vârstă care trecea pe acolo cu o căruță plină cu lemne pentru foc. L-am oprit imediat pe acel om harnic care, în pofida vârstei înaintate, nu-și irosea zilele la pescuit, și i-am cerut respectuos câțiva chitici.

Și cum peștele în tot acest timp nu dădea nici cel mai mic semn că vrea să se hrănească, am rămas o perioadă mai lungă în jurul focului, lângă ceaun, lăsând să curgă poveștile pescărești și vânătoarești. Erau care mai de care, dar și țuica devenise mai bună deoarece, de o bună bucată de timp, am servit-o fără ceai verde și fierbinte.

Fiindcă iarna nu-i ca vara, ziua fiind scurtă, am început încetișor să ne adunăm ustensilele de pescuit și să ne luăm rămas bun de la frumosul și minunatul fluviu Dunărea. În drum spre casă am oprit la câteva pescării să căutăm ceva șalău proaspăt de cumpărat însă și acolo același rezultat, nimic, nici proaspăt și nici congelat. Eu am găsit, totuși, la un moș, ceva caras proaspăt și am cumpărat câteva bucăți, îndeajuns pentru o saramură, dar și pentru a justifica în fața soției timpul pierdut la pescuit și banii cheltuiți pe benzină. Astfel s-a încheiat aventura noastră pe malul Dunării.

Pe drumul către casă, Kantorul era foarte hotărât să oprim la un restaurant pentru a servi o ciorbă de burtă. Am oprit la Oravița, însă numai noi doi, deoarece colegul nostru Jelovac, vrând ca în tot acest timp să țină pasul cu mine în lupta cu licoarea lui Bachus, s-a lăsat furat de Moșul Ene, care vine pe la gene.

Într-un târziu am ajuns și acasă, dezamăgiți de rezultatele obținute, însă împăcați cu soarta și bucuroși că am avut parte de o nouă aventură petrecută într-o lume pe care numai noi, cei împătimiți într-ale pescuitului, o cunoaștem cu adevărat.

Petru Milos

SUSRET U ZGRADI DRI

U utorak 18. veljače 2014. godine organiziran je u zgradi Odjela za međuetničke odnose u Bukureštu susret između Veleposlanice Republike Hrvatske u Rumunjskoj i predstavnika Hrvata iz naše države s gospođom E. Laczikom, državnom tajnicom Odjela za međuetničke odnose Rumunjske vlade.

Uz gospođu Lacziko sastanku je prisustvovao i Aledin Amet, državni podtajnik istoga Odjela. Kada je riječ o predstavnicima Hrvata iz Rumunjske, sastanku su nazočili Slobodan Gera, zastupnik hrvatske manjine u Rumunjskom parlamentu, Ljubomir Radan, predstavnik Zajedništva Hrvata u Rumunjskoj te Petar Hačegan, predsjednik DSHR-a, u svojstvu predstavnika organizacije na čijem je čelu.

Veleposlanica Andrea Gustović Ercegovac je na početku susreta općenito informirala prisutne o Hrvatima iz Rumunjske, istaknuvši da su se prvi valovi Hrvata preseljavali na rumunjske prostore već u 14. stoljeću te su se sačuvali preko 500 godina na ovim mjestima zahvaljujući gostoljubivosti većinskog naroda i drugih nacionalnosti s kojima su zajedno živjeli, a vjerovatno i zbog svoje infrastrukturne izoliranosti. Relevantni primjer je zajednica karaševskih Hrvata iz Karaš-severinske županije, inače najstarija od dvanaest hrvatskih autohtonih manjina, smještena u krasnim pejzažima i relativno izoliranim malim selima na vrhu brda. Njezina ekscelencija je još istaknula da hrvatska država na razne načine pomaže Hrvatima u Rumunjskoj te je izrazila zahvalnost Rumunjskoj vladi na pomoći koju sve ove godine pruža hrvatskoj manjini, a riječ je u prvom redu o značajnom novcu kojeg iz proračuna izdvaja za našu manjinu ali i o činjenici da cijelo vrijeme imamo zastupnika u Rumunjskom parlamentu. Isto tako, hrvatska manjina iz Rumunjske je unatoč malobrojnosti veoma aktivna, postoje i dvije udruge, najstarija i najveća je Zajedništvo Hrvata u Rumunjskoj, osnovano još 1991. god, a druga je Demokratski Savez Hrvata u Rumunjskoj, još je pri kraju svog govora naglasila veleposlanica Andrea Gustović Ercegovac.

Kudikamo potpunija slika Hrvata u Rumunjskoj bi za neupućene bila proizašla da je Nj. ekscelencija navela kako ove dvije organizacije nemaju ravnopravan položaj u predstavljanju hrvatske manjine, nego je Zajedništvo Hrvata reprezentativna udruga, koja pravo predstavljanja uvijek ostvaruje na izborima, kako mjesnim tako i parlamentarnim. I Odjel za međuetničke odnose Rumunjske vlade, iako ne uskraćuje nikome pravo na slobodno organiziranje, jasno je za vrijeme susreta naglasio da surađuje već čitav niz godina isključivo sa ZHR, koju smatra jedinom reprezentativnom organizacijom Hrvata u Rumunjskoj.

Zastupnik Slobodan Gera, predstavnik Hrvata u Rumunjskom parlamentu, nije se previše zaustavio na susretu u zgradi DRI-a, upravo zbog raznih pokušaja stavljanja znaka jednakosti između dvije spomenute organizacije. Slobodan Gera je ocijenio kako prisustvom predsjednika rivalne, nelegalne organizacije i sam je susret nelegitiman. Netom prije što je u znak protesta napustio dvoranu, visoki uzvičnik je naglasio kako hrvatska manjina treba sama, demokratski, bez ičije pomoći, pogotovo Ambasade, izabrati svoje predstavnike u raznim institucijama jer bi se u protivnom stvarali nepoželjni i negativni presjedani, štetni po ugled naše ionako malobrojne manjine. Zastupnik je vjerovatno aludirao na nerazumnu odluku Veleposlanstva prema kojoj je predsjednik rivalne organizacije predložen za člana Savjeta

Vlade Republike Hrvatske za Hrvate izvan Republike Hrvatske unatoč kristalno jasnom članku 19 iz Zakona s kojim se uređuju odnosi R. Hrvatske s Hrvatima izvan RH: **“Zajednice Hrvata izvan Republike Hrvatske svoje predstavnike u Savjet predlažu iz redova najznačajnijih i najbrojnijih udruga, organizacija, institucija ili drugih oblika organiziranja, na mandat od četiri godine (primjer: iz Hrvatskog svjetskog kongresa i drugih)”**. Vrativši se zastupniku Geri, iako se osobno ne slažem s načinom na koji je manifestirao svoje nezadovoljstvo, bezrezervno dijelim njegovo uvjerenje. Jedino ne razumijem zašto nije svojim glasom podržao kandidaturu predstavnika ZHR-a za Savjet, kad je to imao priliku napraviti.

Svrha susreta se inače odnosila na unapređenje statusa hrvatske manjine u Rumunjskoj, a glavne teme razgovora bile su uglavnom vezane za školstvo na hrvatskom jeziku i promociju hrvatskog jezika u rumunjskim medijima, prije svega na radiju i televiziji. Predstavnik Zajedništva Hrvata je ukratko prezentirao djelatnost redakcije Hrvatske grančice, posebice se osvrnuvši na emisije na hrvatskom jeziku koje se svakoga petka emitiraju na ričičkom radiju te na televizijske emisije koje se emitiraju jedanput mjesečno na TVR3, dok je predsjednik DSHR, između ostalog, govorio o potrebi za dijalog i komplementarnost djelovanja dviju udruga za boljitak i jačanje hrvatske zajednice s ovog prostora. Najvažnije

nastavak na 6 str.

DE CEALALTĂ PARTE

Teatrul Tineretului din Zagreb a interpretat la Timișoara spectacolul „De cealaltă parte”, de Nataša Rajković și Bobo Jelčić, o piesă al cărei mesaj este „că trebuie să învățăm să-i distingem pe unii de ceilalți, pentru a deveni mai buni, și să încetăm să închidem ușa celor nefericiți, doar pentru că ne e mai ușor să credem că ei sunt singurii vinovați”.

Spectacolul a avut loc duminică, 16 februarie, la ora 19, în Sala 2, la invitația Teatrului Național Timișoara, care continuă astfel seria evenimentelor derulate în cadrul proiectului european „Spectacolele ETC”, proiect care se concretizează prin schimburi de spectacole între teatre din Europa. Teatrul Regal „Zetski Dom” din Cetinje, Muntenegru, a deschis acest proiect prin spectacolul reprezentat la Timișoara în luna mai 2013 (Katzelmacher), iar Teatrul Național a avut reprezentatii cu spectacolul „Interzis accesul animalelor” la teatrul muntenegrean și la Teatrul Tineretului din Zagreb, Croația în luna noiembrie a anului trecut.

„De cealaltă parte” prezintă povestea unor oameni singuri a căror viață ar putea fi descrisă ca banală. Pentru ei, însă, este cea mai importantă. Este singurul lucru pe care îl au. Poate nu este surprinzător ca la patruzeci de ani să ai senzația că existența ta nu prea are sens. La treizeci de ani este normal să vrei mai mult de la viață și să preținzi să fi acceptat de ceilalți așa cum ești. Și poți spune cuiva de douăzeci și cinci că e încă foarte tânăr și că de abia urmează să vadă. Am putea adăuga și că în cele din urmă totul va fi bine. Dar ca să fim corecți, trebuie să spunem și că nu e obligatoriu să iasă așa. Că nu se știe. Că nu e sigur. Că totul este incert. Și că toate acestea, în cele din urmă, depind de noroc. Și că celor cu noroc

le e mai ușor, iar cei care nu au parte de noroc ar trebui ajutați. Și că trebuie să învățăm să-i distingem pe unii de ceilalți, pentru a deveni mai buni, și să încetăm să închidem ușa celor nefericiți, doar pentru că ne e mai ușor să credem că ei sunt singurii vinovați. Unii chiar nu sunt.

Publicul și critica l-au numit unul dintre cele mai importante evenimente culturale croate ale acestui deceniu. Spectacol a fost invitat la cele mai importante festivaluri de teatru din Europa, fiind reprezentativ nu doar pentru teatrul croat, ci și pentru cultura croată.

Spectacolul este prezentat în cadrul parteneriatului cu Teatrul Tineretului Zagreb, Croația sub egida

Convenției Teatrale Europene.

La invitația Teatrului Național Timișoara, la spectacol a participat și un grup de 25 de tineri de etnie croată din comuna Carașova. Transportul s-a făcut cu autocarul Uniunii Croaților din România, organizație care de altfel s-a ocupat și de achiziționarea biletelor.

Spectacolul a fost unul reușit și cu priză la public, iar sala a fost arhiplină.

Spectatorii au fost de toate vârstele, dar în mare parte au fost tineri. Chiar dacă subtitlarea a lăsat de dorit, spectacolul în sine a fost excepțional.

Maria Giurchița

nastavak s 5 str.

diskusije odnosile su se na obrazovanje na hrvatskom jeziku. Veleposlanica Andrea Gustović Ercegovac istaknula je interes da se obrazovanje na hrvatskom jeziku održi na svim nivoima, od vrtića do fakulteta, naglasila je potrebu da se pri zapošljavanju u školama iz karaševske zajednice, to jest školama gdje se uči hrvatski jezik, prednost daje profesoru hrvatskog podrijetla te je manifestirala želju da se više u medijama predstave Hrvati i hrvatska manjina. Kada je pak riječ o bilateralnim odnosima Republike Hrvatske i Rumunjske oni su u posljednje vrijeme ocjenjeni kao izvrsni, izuzetno dobri, bilo je mišljenje obiju strana. Inače obje

strane imaju interes očuvati identitet i jačati zajednicu: Hrvatska ambasada u Rumunjskoj identitet hrvatske manjine,

a Rumunjska ambasada u Hrvatskoj identitet rumunjske manjine.

Ivan Dobra

SVETA MISA U LURDSKOM SVETIŠTU

U utorak 11. veljače je s početkom od 12,00 održana Sveta misa u svetištu Marije Lurdske iz karaševske Kurjačice, a sudjelovao je veliki broj karaševskih vjernika iz svih naših sela.

Svetu misu u Lurdskom svetištu iz Karaševa je celebrirao vlč. Petar Dobra, klockotički župnik, u konceleciji vlč. Đurđa Katića, vlč. Đurđa Patašana i vlč. Marjana Tjinkula, lupačkog župnika.

Odmah na početku misnog slavlja vlč. Dobra je istaknuo kako se 11. veljače 1858. godine Sveta Marija prvi put ukazala maloj Bernardici te zahvalio svim prisutnim vjernicima, posebice onima koji su došli iz drugih karaševskih mjesta da svojim prisustvom uveličaju misno slavlje u svetištu Marije Lurdske iz Karaševa.

„Tko Mariju ljubi, taj dušu ne gubi”, naglasio je velečasni Dobra, dodavši zatim da je Sveta Marija dobra majka sviju nas, posrednica i najsnažnija zagovarateljica kod Boga za milost i oproštenje naših grijeha.

„Skupili smo se proslaviti Lurdsku gospu, našu nebesku Majku, čije je Svetište obnovljeno u Karaševu prije nekoliko godine i sada je postalo sretno i omiljeno okupljalište svih nas. Izgleda da naša nebeska Majka nas svake godine poziva na ovo mjesto, poziva nas da budemo jaki i odlučni u molitvi, da pokažemo naše teškoće i nevolje jer je naša Majka i Kraljica Milosrđa. Na Nebu Ona bez prestanka zagovara i moli Isusa da bude milostiv s nama. Znamo da tko Mariju ljubi, taj dušu ne gubi; mi smo kao narod dokaz da nas Sveta Marija voli, da se svom majčinskom ljubavlju neprestano brine za nas jer smo kao ljudi često puta slabi i skloni pogreškama”, još je dodao vlč. Petar Dobra.

Vlč. Đurđ Katić je, između ostalog, pozvao za vrijeme propovijedi svakoga od nas da unutar naše obitelji uvijek ostavimo dovoljno vremena za Boga i molitve. „Boga trebamo staviti na prvo mjesto u našim molitvama i više vremena treba posvetiti krunici nego mobitelima, računalima ili tabletama”.

Nakon Svete mise, u duhovnom miru i zadovoljstvu,

vjernici su otišli svojim kućama kako bi Božji blagoslov, najdragocijeniji dar, podijelili sa svojim najbližima.

11. veljače katolička crkva obilježava Dan bolesnika i slavi spomendan Blažene Djevice Marije Lurdske, u spomen na prvo ukazanje Blažene Djevice Marije mladoj, 14-godišnjoj Bernardici. Katolička crkva smatra da se Isus i Marija mogu ukazivati ljudima jer su na Nebo uzneseni ne samo dušom nego i tijelom, pa stoga mogu biti vidljivi ljudskim bićima.

Prvo od ukupno 18 ukazanja Blažene Djevice Marije mladoj Bernardici dogodilo se 11. veljače 1858. godine, a zatim je sljedilo još 17 ukazanja istoj djevojčici. Taj prvi put Bernardica još nije znala tko je Prikaza koju vidi. Više uplašena, nego sretna, Bernardica se ipak snalazi, uzima svoju krunicu i počinje moliti. Prikaza čini isto, uzima svoju krunicu, „prebire” zrnca krunice, osim što ne moli Zdravomarije. Po svršetku krunice - iščezava. Taj prvi puta nije rekla ništa. Tek na trećem susretu, 18. veljače iste godine, Bernardica čuje njen glas, i tada joj je jasno da to mora biti osoba, a ne priviđenje. A Gospa joj se obraća riječima: „Biste li bili tako ljubazni pa stalno dolazili ovamo kroz petnaest dana?”

Tek na šesnaestom Bernardi-

činom susretu s Gospom, 25. ožujka, na Blagovijest 1858. godine, Gospa se predstavlja. I to riječima: „Ja sam Bezgrešno Začeće”. Četiri godine prije Lurdskih ukazanja papa Pijo IX. je proglasio dogmu o Marijinu Bezgrešnom Začeću, o kojoj Bernardica nije ništa znala. Ali Bogorodica je svojim imenom „Ja sam Bezgrešno Začeće” potvrdila dogmu, papin autoritet i nepogrešivost kad govori kao Kristov Namjesnik i poučava o pitanjima vjere i morala. I to potvrđuje baš na Blagovijest, kad se u Crkvi slavi onaj dan kada je vječna Riječ postala tijelom. Da bi bila dostojna biti Kristovom majkom Marija je po Božjoj milosti od svog začeća, koje je bilo posve naravno, bila izuzeta od ljage istočnoga grijeha.

Mjerodavan sud dogodio se već četiri godine nakon ukazanja, kad se Crkva izjasnila o njihovoj istinitosti. Msgr. Laurence, biskup Tarbesa, pod koji spada i Lourdes, nakon četverogodišnjeg ozbiljnog ispitivanja, 18. siječnja 1862. izdao je službeni dokument kojim tvrdi da se Blažena Djevica Marija stvarno ukazala Bernardici Soubirous i da je to ukazanje istinito, te vjernici mogu vjerovati u njegovu vjerodostojnost i nadnaravni značaj.

Ivan Dobra